

श्रीगणेशायनमः ॥ पूर्वस्मिन्पूर्वणिधर्मस्यफलभूतास्सागानृशंस्यादयोयुधिष्ठिरदृष्टानेनदर्शिताः इदानींतस्यमुख्यंफलं दर्शयितुं स्वर्गोरोहणपर्वारभते स्वर्गत्रिविष्टपमिति यथाभूयस्यांसंख्यायामल्पसंख्यां

श्रीगणेशायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमं ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् ॥ १ ॥ जनमेजय उवाच स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य मम पूर्वपितामहाः ॥ पांडवाधार्तराष्ट्राश्च कानि स्थानानि भोजिरे ॥ १ ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं सर्वविच्चासि मे मतः ॥ महर्षिणाभ्यनुज्ञातो व्यासेनाद्भुतकर्मणा ॥ २ ॥ वैशंपायन उवाच स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य तव पूर्वपितामहाः ॥ युधिष्ठिरप्रभृतयो यदकुर्वत तच्छृणु ॥ ३ ॥ स्वर्गत्रिविष्टपं प्राप्य धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ दुर्योधनं च याजुषं ददर्शासीनमासने ॥ ४ ॥ भ्राजमानमिवादित्यं वीरलक्ष्म्याभिसंवृतं ॥ देवैर्भ्राजिष्णुभिः साध्यैः सहितं पुण्यकर्मभिः ॥ ५ ॥ ततः युधिष्ठिरो हृत्वा दुर्योधनममर्षितः ॥ सहसा सन्निवृत्तो भूच्छ्रियं हृत्वा सुयोधने ॥ ६ ॥ ब्रुवन्नुच्चैर्वचस्तान्वैनाहं दुर्योधनेन वै ॥ सहितः कामये लोकौ ह्युब्धेनादीर्घदर्शना ॥ ७ ॥ यत्कृते पृथिवी सर्वासु हृदोवांधवास्तथा ॥ हतास्माभिः प्रसद्याजौ क्लिष्टैः पूर्वमहावने ॥ ८ ॥ द्रौपदी च सभामध्ये पांचाली धर्मचारिणी ॥ पर्याकृष्टानवद्यांगी पत्नी नो गुरुसन्निधौ ॥ ९ ॥ अस्ति देवानमेकामः सुयोधनमुदीक्षितुं ॥ तत्राहंगंतुमिच्छामि यत्र ते भ्रातरो मम ॥ १० ॥ नैवमित्यब्रवीत्तंतु नारदः प्रहसन्निव ॥ स्वर्गे निवासे राजेन्द्र विरुद्धं चापि न श्यति ॥ ११ ॥ युधिष्ठिरमहाबाहो मैवं वाचः कथंचन ॥ दुर्योधनं प्रति वृष्टुं चेदं वचो मम ॥ १२ ॥ एष दुर्योधनो राजा पूज्यते त्रिदशैः सह ॥ सद्भिश्च राजप्रवरैर्यद्भ्यः स्वर्गवासिनः ॥ १३ ॥ वीरलोकगतिं प्राप्ताया युद्धे दुःखत्वात्मनस्तनुं ॥ यूयं सर्वसुरसमायेन युद्धे समासिताः ॥ १४ ॥ स एष क्षत्रधर्मेण स्थानमेतदवाप्तवान् ॥ भये महति योऽभीतो बभूव पृथिवीपतिः ॥ १५ ॥ न तन्मनसि कर्तव्यं पुत्रयद्युत कारितं ॥ द्रौपद्याश्च परिक्षिंशं न चितयितुमर्हसि ॥ १६ ॥ ये चान्येऽपि परिक्षिंशायुष्माकं ज्ञातकारिताः ॥ संग्रामेष्वथ वान्यत्र न तान्संस्मर्तुमर्हसि ॥ १७ ॥ समागच्छ यथान्यायं राजा दुर्योधनेन वै ॥ स्वर्गोऽयं नैवैराणि भवंति मनुजाधिप ॥ १८ ॥ नारदे नैव मुक्तस्तु कुरुराजो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातृन्पश्य च मेधावी वाक्यमेतदुवाच ह ॥ १९ ॥ यदि दुर्योधनस्यैते वीरलोकाः सनातनाः ॥ अधर्मज्ञस्य पापस्य पृथिवी सुहृदहः ॥ २० ॥

तर्भवति एवं त्रीणि विष्टपानि भुवनानि फलोत्कर्षवशाद्यत्रांतर्भवति तादृशमपि स्वर्गप्राप्य विष्टपं भुवनं जगदित्यमरः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ तत इति स्वर्गप्यमर्षोऽस्य जइति संस्काराणां प्राबल्यमुक्तं ॥ ६ ॥ ७ ॥ हताः अस्माभिः संघिरार्षः ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ विरुद्धैरादिकं न श्यति अंतर्धीयते ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥